

Sygn. akt II Kp 19/13

Ds. 1614/12

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Oławie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Sławomir Pałka

Protokolant: Barbara Stańczyk

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w sprawie Ds. 1614/12

na skutek zażalenia M. T.

postanawia

na podstawie art. 430 § 1 kpk w zw. z art. 429 § 1 kpk pozostawić bez rozpoznania zażalenie M. T. na postanowienie Komendy Powiatowej Policji w O. z dnia 30 listopada 2012 r., zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. w dniu 04 grudnia 2012 r., o umorzeniu dochodzenia.

Uzasadnienie:

Zgodnie z art. 306 § 1 kpk zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania przysługuje stronom, przy czym stronami w postępowaniu przygotowawczym, jak wynika z art. 299 § 1 kpk, jest pokrzywdzony i podejrzany. Według Sądu zaś w stosunku do skarżącej M. T. wymienione okoliczności nie zachodzą, bowiem, mając na uwadze treść art. 49 § 1 kpk, nie przysługuje jej przymiot osoby pokrzywdzonej czynem będącym przedmiotem postępowania przygotowawczego.

Według art. 49 § 1 kpk pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Zatem z treści art. 49 § 1 kpk wynika, iż wymienione w nim podmioty uzyskują status pokrzywdzonego jedynie w przypadku, gdy ich dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

Natomiast już sam opis czynu, którego dotyczyło prowadzone w niniejszej sprawie dochodzenie nie pozwala na przyjęcie, aby czyn ten godził lub zagrażał bezpośrednio jakimkolwiek chronionemu prawem, w stanie prawnym na dzień 05 września 2010 r., dobru skarżącej, jak wymaga tego art. 49 § 1 kk. Zwrócić należy bowiem uwagę, iż realizacja znamion czynu zabronionego z art. 286 § 1 kk wymaga zachowania tożsamości podmiotu wprowadzanego w błąd, znajdującego się w błędzie lub niezdolnego do należytego pojmowania przedsiębranego działania oraz podmiotu doprowadzonego w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem (więcej M. Dąbrowska – Kardas, Piotr Kardas, Komentarz do art. 286 Kodeksu karnego, cyt. za Lex). W tej sytuacji M. N., działając w sposób opisany w treści zaskarżonego postanowienia, mogła doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem ewentualnie dostawcą usługi (...) spółkę (...) S.C. R. P., I. K., bowiem to ten podmiot zostałby ewentualnie wprowadzony w błąd co do tożsamości użytkownika serwisu, który zamówił usługę. I, jak się wydaje, właśnie taki układ procesowy miał na myśli Sąd, kiedy to w postanowieniu z dnia 11 września 2012 r., II Kp 200/12, zwrócił oskarżycielowi publicznie uwagę na konieczność rozważenia, czy w sprawie tej mogło dojść do popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk.

Wobec powyższego M. T. nie może być uznana za pokrzywdzoną czynem, co do którego w dniu 30 listopada 2012 r. wydano postanowienie o umorzeniu dochodzenia, a zatem nie przysługuje jej uprawnienie do skutecznego zaskarżenia decyzji oskarżyciela publicznego w tym zakresie.

Mając na uwadze treść art. 430 § 1 kpk oraz art. 429 § 1 kpk, zgodnie z którym Sąd pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli wniesiony został przez osobę nieuprawnioną, postanowiono jak części dyspozytywnej.